

B. 4379.

1266

W i i b l i w ä r s i.

1.

Sinna peat armastama Jēsandat omma Jummalat figest ommast sōamest nink figest ommast hengest nink figest ommast jouwust nink figest ommast melest: nink omma lähhembat kui esst henda. Luf. 10, 27.

2.

Sinna peat Jummalat omma Jēsandat kumardama nink tedda ütfinda orjama. Matt. 4, 10.

3.

Keš minno perra tahhap tulla, se salgago effi henda ärra nink wötko omma rišti henne päle, nink tulgo minno perra. Matt. 16, 24.

4.

Jummal panney förkile wašta, ent maddalile annap temma armo. 1 Petre 5, 5.

5.

Mes se arwitas innimist, kui temma kiik ilma woitas, nink kaotas omma henge?

Matt. 16, 26.

6.

Se om iggawenne ello, et nemma tundwa sinno, sedda aino töttelikko Jummalat, nink tedda sinna ollet lähhatanu Jesust Kristust.

Jani 17, 3.

7.

Õnisa omma ne, te puhta sõamest omma, nemma sawa Jummalat näggema. Matt. 5, 8.

8.

Lo minno siise, Jummal, puhkast sõand, nink anna mulle wastset kindmat waimo.

Law. 1. 51, 12.

9.

Üts päiw Jõsanda man om kui tuhhat ajastaiga nink tuhhat ajastaiga kui üts päiw.

2 Petr. 3, 8.

10.

Jummal om waim nink temma kummardaja peawa tedda waimun nink tötten kummardama.

Jani 4, 24.

11.

Jummala man ei olle walguusse nink pimmedusse ärramudutamist ehk ümbrewahhetamist.

Jakobi 1, 17.

12.

Temma een ei olle ütski loodassi näggemata, nege kiif om paljas ninf arwalik temma silmi een. Hebr. 4, 13.

13.

Sinna ei olle mitte Jummal, kel wallatus mele perrast om, kurri ei püssi mitte sinno een. Law. 1. 5, 5.

14.

Maitške ja kaege kuis hä Jösand om, önis om se, kes temma päle lodap. Law. 1. 34, 9.

15.

D riklusse ninf tarlusse ninf Jummalatundmissse süwuiust! Kuis ärranöudmata omma temma kofto, ninf ärraotsmata temma te. Rom. 11, 33.

16.

Teije ei olle mitte sullasusse waimo sanu, jälle peljata, enge teije ollete latseusse waimo sanu, kelle läbbi meije heikame: Abba, Jösa. — Rom. 8, 15.

17.

Kuis ma peas sedda suurt kurja teggema ja Jummalat wasta pattu teggema. 1 Mos. 39. 9.

18.

Kes Jösandat pelgap, se ei pelga muud midake, ninf ei lä pelgliikus, sest Jösand om temma lotus. Siraf 34, 14.

19.

Ärge peljake mitte neid, fea ihho ärratapwa, ninf ei woi henge mitte tappa, ent peljake paljo ennambest sedda, fe ihho ninf henge woip ärrarikkuda pörgun. Matt. 10, 28.

20.

Armaſtagem tedda, temma om meid eesmält armaſtanu. 1 Jani 4, 19.

21.

Nätſe, Jehowa käſſi ei olle lühhiſeſeſ jänu, et ta eſ jöwwaſ ärrapäſta, ja temma förw ei olle raſſedaſ ſanu, et temma eſ jöwwaſ kuulda. Jeſ. 59, 1.

22.

Heitke kiik omma murretamiſt temma päle, ſeſt temma kannap hoolt teije eeſt. 1 Petri 5, 7.

23.

Banne Jeſſanda hoolde omma teed ninf loda temma päle, kül temma kiik häſte teep. Law. 1. 37, 5.

24.

Kelega kittaſe Jummalat ninf eſſa, ninf ſeſammaga wannume innimiſſi, feſ Jumjala ſojo perra omma tettu. Utteſt juuſt lät wälja önniſtaminne ninf wandminne. Se, minno welle, ei pea mitte ſündima.

Jakobi 3, 9. 10.

25.

Nida kui teije tahhate, et rahwaſ teile peap teggema, nida teſſe teije ſa neile. Luſ. 6, 31.

26.

Teije kõnne olgo: ja, ja, ei mitte, ei mitte:
ent meš ülle se om, se om kurjast.

Matt. 5, 37.

27.

Sinno seast ei pea mitte lõitama, kes omma
poja ehk tütre tullest lassex läbbi kääwa, ei õnne-
andjat, ei sedda kes pilwist lausup, ei ussidega
lausjat, ei nõida, ei wallowõtjat, egga sedda kes
nõija käest küssip, ei ka sedda kes kooljide käest
küssip.

5 Mos. 18, 10. 11.

28.

Jesand ma armasta sinno koo assend ja
sedda kottust, kun sinno aaw ellap.

Law. I. 26, 6--8.

29.

Ehhitage teije henda effi ka, kui ellawa kiwwi,
waimolikkus kooš nink pühhas preestreusseš wai-
molikko ohwit toma, kes Jummalal wastawõt-
likko omma läbbi Jesusse Kristusse.

1 Petr. 2, 5.

30.

Kun kats ehk kolm ütten koon omma minno
nimmel, sääl olle minna keskel neide sean.

Matt. 18, 20.

31.

Kristusse sõnna ellago rikkalikult teije sean
figen tarkussen, oppetage nink mannitsege henda
effi laulo nink kittusse laulo, nink waimolikko
lauloga armsaste, nink laulge Jesjandale omman
sõamen.

Koloss. 3, 16.

32.

Se om puhhas nink pürretamata orjus Jum-
mala se Jõsa een, perrato latsi nink läske neide
willitsusfen kaema, nink henda weata piddama
ilmast. Jakkabi 1, 27.

33.

Lats olle abbiß omma effale temma wan-
nausfen, nink ärra kurwasta tedda temma ello
ajal. Se om kui teotaja kes essa mahhajättap,
ja kui Jõsandast ärrawannutu kes emma wi-
hastap. Sirak 3, 11 ja 15.

34.

Innimisje peawa arwo andma kohtopäiwal
eggaüttest tühjastest sõnnast, mes nemma omma
pajatanu. Matt. 12, 36.

35.

Aus nimmi om kallimb, kui suur rikkus, ja
arm om parremb kui hõbbe ja kuld. Dppet. j. 22, 1.

36.

Ärge olgem tühja aawo püüdja, tõine tõist
wihastama nink tõine tõist wihkama. Kalat. 5, 26.

37.

Sullase, kuulge omme ihholiklo essandat, peljo
nink wärrisemisjega, omma sõame waggaußen,
kui Kristust, ei ütfinda filmi een orjaten, enge
nida kui Kristusse sullase, hengest Jummala
tahtmist tetten. Eweesr. 6, 5. 6.

38.

Eggauts heng olgo üllembil allahetlik, kel woimust temma ülle om. Sest üllembat ei olle kui ennege Jummalast, nink kun üllembid om, ne omma Jummalast jäetu. Ke üllembide wasta pannep, se pannep Jummalala jädušse wasta, nink keš wastapannewa, ne sawa kohto-sönnu henne ülle sama. Rom. 13, 1. 2.

39.

Kuulge omme oppetajid nink olge neile sõnawõtlikko; sest nemma walwawa teije henge eest, nida kui ne, kea arwo peawa andma: et nemma sedda römoga teesse, nink ei mitte puhhaten: sest se ei olle teil mitte hä. — Hebr. 13, 17.

40.

Ütte wanna halli pä een peat sa ülleštoušma, nink ütte wanna peat sa auwustama. 3 Mos. 19, 32.

41.

Jummalat sünnis ennamb kuulda, kui innimish.

Apost. tegg. 5, 29.

42.

Essanda, mes öige nink parras om, sedda tekke jullasele nink teedke, et teileke essandat om taiwan. Kolosj. 4, 1.

43.

Ke ütley: minna armasta Jummalat, nink wihtap omma welle, se om wölsja: sest ke omma welle ei armasta, kedda temma näep, kuiš temma Jummalat woip armastada, kedda temma ei näe. 1 Jani 4, 20.

44.

Rätse kuis kaunis ja armas se om, kui welle üttemeleliffkul tõine tõisega ellawa.

Law. I. 113, 1.

45.

Armastage omme wainlaisti, õnnistage neid kea teid wandwa, tekke hääd neile, kea teid wihtawa ninf pallege neide eest, kea teile kahjo tegewa ninf teid perrankiusawa. Matt. 5, 44.

46.

Urge sage jesinnatse ilma saarnatse, enge muudke henda ärra läbbi melewastjeusse, et teije kiusasse, mes Jummalä hä, meleperralinne ninf täwwelinne tahtminne olnes. Rom. 12, 2.

47.

Wellitse, mes töttelik om, mes ausalik om, mes õige om, mes puhhas om, mes wastawõtlik om, se päle möttelge. Wilip. 4, 8.

48.

Kui meije ellame, sis ellame Jösandale, ninf kui meije koleme, sis koleme Jösandale. Eht meije nüüd ellame, eht koleme, sis olleme Jösanda perralt. Rom. 14, 8.

49.

Ke omma ello ärrakaotap minno perrast, se saap sedda löidma. Matt. 10, 39.

50.

Ke omma lihha päle külwap, se saap lihha päält ärrarikmist poimama: Ent ke waimo päle külwap, se saap waimust iggawest ello poimama.

Kalat. 6, 8.

51.

Urge joge henda täüs wina, kellest tigge ello tössep, enge sage täüs waimo. Eweesr. 5, 18.

52.

Innimiõse wihha ei te mitte, mes Jummalaa een õige om. Sak. 1, 20.

53.

Se ei woi mitte olla, et pahhandus es tulles, ent hädda sel, kelle läbbi se tulley. Temmal olles parremb, et weõki kiwwi ümbre temma kala saas podus, nink temma merre heidetus, kui et temma ütte neist weikesist pahhandas.

Luf. 17, 1. 2.

54.

Es se olle paastminne, kui sa omma leiba murrat näljatsese, ja wiit omma kotta häddalisst, kes peljun omma, kui sa näet, kes allaste om, ja kattat tedda, ja kui sa henda kõrwal ei hoija omma lähhemba eest.

Jesaja 58, 7.

55.

Olge röömsa römoliikfuga nink ikge ikjidega.

Rom. 12, 15.

56.

Õnsa omma hiljamelelise, sest nemma sawa sedda maad perrandama.

Matt. 5, 5.

57.

Wellitse, kui inniminne wahhest ütte eõsitusse sõõse johhus, sõõ saatke teije, kea waimoliõse ollete, tedda jälle affemele tassatse waimoga, nink kae eõst henda, et sinno ka ei kiusata.

Kalat. 6, 1.

58.

Eggaüts orjago töist se andega, meš temma om sanu, kui Jummalä mitmasuggutse armo hä maja piddaja. 1 Petr. 4, 10.

59.

Es teije tija, et teije ihho Kristusse luliifmisse omma? Kas minna nüüd Kristusse luliifmist pea wõtma nink pordo luliifmisses teggema? Se ärra sündko mitte. 1 Korint. 6, 15.

60.

Se olgo teil teda, et ütteleke portjal, ehk rojatsel, ehk ahnel, ke om wäär-Jummalä orjaja ei olle mitte perrandust Kristusse nink Jummalä rigin. Eweesr. 5, 5.

61.

Kes Kristusse perralt omma, ne pandwa omma lihha risti, himmo nink tahtmistega. Kalat. 5, 24.

62.

Hä ja kurri, ello ja surm, waesus ja rikkus tulley Jösanda käest. Sirak 11, 17.

63.

Ke ei tahha tööd tetta, se ei pea ka mitte söma. 2 Tess. 3, 10.

64.

Kea tahtwa rikkas sada, ne saddawa kiusatusse sisse nink kapla, nink mitma rummalä nink kahjoliikko himmo sisse. 1 Tim. 6, 9.

65.

Ahnus om fige furja juur, mes mönne omma püüdnu nink ussust ärra eesfinu, nink omma hennelle essi paljo waiwa saatnu. 1 Tim. 6, 10.

66.

Jummala peljus rahhul-ollemissegaga om suur kasso. Sest meije ei olle middake ilma päle tonu, seperrast om awwalik, et meije ei woi ka middake ärrawija. Ent kui meil pätoidust om nink reiwid, sis olgem neidega rahhul.

1 Tim. 6, 6—8.

67.

Hädda selle, kes paljo folkokorjap, mes temma perralt ei olle. Kawwas ta püssip? Temma koormap henne päle pakjo mudda.

Habakuf 2, 6.

68.

Haggeke hennelle warra taiwan, kun karri nink roste jedda ei rikku, nink kun warga perra ei kaiwa ei ka warraasta. Sest kun teije warra om, sääl saap teije südda ka ollema.

Matt. 6, 20. 21.

69.

Otske eesmält Jummala riki nink temma õigust, sis saap teile fik päle antus.

Matt. 6, 33.

70.

Jätke mahha wallet nink kõnnelge töttet eggauts omma lähhembaga, sest et meije olleme tõine tõise luliikmisse. Eweesr. 4, 25.

71.

Ärge sundke mitte, et teije ei sa sunnitus, sest mes kohtoga teije sunnite, sega sate teije sama sunnitus, nink mes möduga teije mödate, sega saap teile jälle mödutus. Matt. 7, 1. 2.

72.

Äes sinna ollet, et sa wöraft sullast sunnit? Temma saisap ehk sattap ommale effandale. Rom. 14, 4.

73.

Kui meije henda essi sunniße, siß es sunnitus meid mitte. 1 Kor. 11, 31.

74.

Kui meije ütleme: et meil ei olle pattu, siß pettame essi henda nink töttet ei olle mitte meije sißsen. 1 Jani 1, 8.

75.

Äe tijap hääd tetta nink ei te, sel om se pat. Jak. 4, 17.

76.

Äe terwet säduß peap nink rikkup ütte; se om ligiße köwveras sanu. Jak. 2, 10.

77.

Jummala wallatuil ei olle mitte rahho, üt-
lep Jehowa. Jes. 48, 22.

78.

Jummala peljus om ligile tarwis, nink tal om sesinnatse nink iggawetse ello towotus. 1 Tim. 4, 8.

79.

Et ütfit sädusse tö läbbi Jummalaa een öiges ei sa, se om arwalik, sest öige saap ussu läbbi ellama. Kalat. 3, 11.

80.

Ötje kui ihho ilma waimota kolu om, nida om ka usk ilma tegguta kolu. Jak. 2, 26.

81.

Minna kummarda omma põlwe meije Jõsanda Jesusse Kristusse Essa pole. Ke lige öige Essa om, mes latsis nimmitedas taiwan nink ma pääl. Eweesr. 3, 14. 15.

82.

Rööm saap ollema Jummalaa englide een ülle ütte pattusikäändja pattatse. Luf. 15, 10.

83.

Kedda Jõsand armastap, jedda temma farristap. Ent farristamine ei arwata man ollen römüs, enge murreš: ent wimate saap temma rahholikko öigusse tullu andma neile, kea se läbbi omma harjotedu. Hebr. 12, 6 ja 11.

84.

Minno mötte ei olle mitte teije mötte, ei ka teije te minno te, ütley Jehowa. Sest ötselkui taiwas kõrgemb om kui ma, nida omma minno te kõrgemba, kui teije te, ja minno mötte kõrgemba, kui teije mötte. Jes. 55, 8. 9.

85.

Nida om Jummalaa jedda ilma armastanu, et temma omma ainosündinu poiga om andnu,

et kii, pea temma siise uskwa, hukka ei ja, enge
iggawest ello sawa. Jani 3, 16.

86.

Ke otsani kannatap, se saap õnsas sama.

Matt. 10, 22.

87.

Taiwa juttustawa Jummal aawo, nin
taiwa-laotus kulutap temma kätte tööd; ütš päiw
kulutap sedda töisele nin ütš ö annap sedda
töisele teda. Law. I. 19, 2. 3.

88.

Kii pat nin teotus saap innimistile sama
andis antus, ent se teotus wašta waimo ei ja
innimistile mitte sama andisantus.

Matt. 12, 31.

89.

Mes film ei olle nannu, nin körw ei olle
kuulnu, nin innimise sõamette ei olle tulnu,
om Jummal neile walmistanu, kes tedda ar-
mastawa. 1 Kor. 2, 9.

90.

Jummal meleperralise ohwri omma ütš
ärrarõhhutu waim; ütte rõhhutu ja murtu sõand
ei põlle finna, Jõsand, mitte ärra. Law. I. 51, 19.

91.

Kui teije palwust peate, siš ei pea teije mitte
paljo lobbisema, kui paggana; sest nemma möt-
lewa henda kuultus sawat omma paljo pajata-
mise perrast. Matt. 6, 7.

92.

Walwe nink pallelge, et teije kiusatusse
sisse ei satta. Mark. 14, 38.

93.

Ni förge kui taimas om ma ülle, ni suur
om temma heldus neile, kea tedda pelgawa.
Law. I. 103, 11.

94.

Jummala riik ei olle mitte söminne ehk jo-
minne, enge õigus nink rahho, nink rööm püh-
han Waimun. Rom. 14, 17.

95.

Jummal om ussutaw, ke teid ei lasse kiusata
ülle teije jouwu, enge saap ka kiusatussele otja
teggema, et teije suttate kanda. 1 Kor. 10, 13.

96.

Mitto teid omma Kristusse päle ristitu, ne
omma Kristust henne päle tömbnu. Kal. 3, 27.

97.

Meil om kindma proweti sönnu, nink teije
tete häste, kui teije sedda tähhele pannete, kui
künalt, mes pimmedan paigan paistap, seni kui
päiw selges saap nink hao-täht tösses teije söa-
men. 2 Petr. 1, 19.

98.

Ke minno lihha sööp nink minno werd joop,
se jääp minno sisse, nink minna temma sisse.
Jani 6, 56.

99.

Inniminne kaego essi henda läbbi, ninf sögo nida sest leiwast, ninf jogo sest karrikast.

1 Kor. 11, 28.

100.

Ke kurjaste sööp ninf joop, se sööp ninf joop, hennele essi sundust, sest et temma wahhet ei te Issanda ihhust.

1 Kor. 11, 29.

Gegen den Druck dieser Bibelsprüche ist, nach vorgängiger Durchsicht von Seiten des Livländischen Evangelisch-lutherischen Consistoriums, nichts einzuwenden.

Riga Schloß, den 7. Januar 1864.

F. Walter. Vice Praeses.

(Nr. 120.)

J. A. Busch, Notair.

Von der Censur gestattet.

(Nr. 6.)

Dorpat, den 22. Januar 1864.